

Posudek diplomové práce

Diplomand: Lucie Obručová
Studijní obor: španělština
Téma práce: „Individuální a kolektivní v románu *La casa grande*“
Rozsah: 73 str.
Vedoucí: Doc. PhDr. Hedvika Vydrová
Oponent: PhDr. Michal Fousek, PhD.
Datum obhajoby: 29. 5.2007

Diplomovou práci Lucie Obručové pokládám nejen za velice zdařilou, ale také záslužnou. Uvádí do českého prostředí dílo, které ani odborné veřejnosti není příliš známé, a jehož autor – Kolumbijec Álvaro Cepeda Samudio – zůstal i ve své vlasti a v hispánském světě překryt věhlasem svého krajana a generačního druha Gabriela Garcíi Márqueze.

Studentka si uvědomila nejen tuto okolnost, ale také souvislost spisovatelské a novinářské práce zvoleného autora s širším kolumbijským děním literárním i neliterárním. Dalo by se dokonce říci, že její práce vrhá v jakési pomyslné druhé rovině nové světlo i na Márquezovo dílo, kritikou i čtenáři příliš jednoznačně ukotvené v proudu tzv. nového hispanoamerického románu a esteticke magického realismu a vytržené z národních souvislostí.

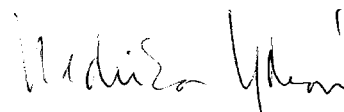
Na práci je pozoruhodná především velká vnitřní soudržnost a funkčnost každé z jejích částí. Jestliže údaje o životě a díle autora a jeho začlenění do literárního vývoje dané chvíle a daného regionu bývají často povinnou úlitbou předpokládané nutnosti celistvého pohledu, v tomto případě jsou plně na místě. Informace o specifických rysech kolumbijských moderních dějin i literárního vývoje (fenomén „násilí“ na jedné straně a vnitřní geograficky i historicky podmíněná krajová rozrůzněnost literárního dění na straně druhé) vytvářejí potřebný základ pro posouzení povahy a významu díla Cepedy Samudia. Autorka po zásluze věnuje pozornost tzv. pobřežní literatuře (opět se mi zdá šťastné jisté vyvázání tohoto jevu z příliš obecných náhledů na karibský kulturní region), inovačnímu úsilí „Barranquillské skupiny“ a propojení literárních počínů jejích členů s publicistickou praxí.

Vlastní analýza románu *Velký dům* (*La casa grande*, 1962) je pak vedena nenásilně ale důsledně z dvojí perspektivy: s hlediska jeho referenční hodnoty a jeho sounáležitosti s národní literární tradicí (román násilí) i s hlediska autorova úsilí vdechnout lokálnímu tématu obecný dosah a začlenit kolumbijskou výpravnou prózu do pohybu soudobé světové prózy.

Jak ohlašuje již název práce, Lucie Obručová odkrývá v jednotlivých vrstvách zvoleného díla polaritu i propojení individuálního a kolektivního osudu a zároveň sleduje, jak jednotlivé výpravné prvky románu (prostor, čas, postavy) oscilují mezi historickou a lokální determinací a tíhnutím k archetypu. Její rozborů jsou přesvědčivé a vyznačují se velkou návazností. Přispívá k tomu také přesnost a transparentnost jazykového vyjádření. Zdařilé mi připadají také překlady sekundární a zejména primární literatury. V této souvislosti si myslím, že by autorka mohla zvážit, zda by se *Velký dům* nedal představit širší české veřejnosti. V takovém případě by bylo třeba opravit několik málo prohřešků proti české spisovné normě (syntax), případně přesněji vymežit psaní názvů, velkých písmen atd.

Závěrem opakuji, že diplomová práce Lucie Obručové je zdařilá a přínosná a navrhuji, aby byla přijata k obhajobě a hodnocena jako

výborná

V Praze 21. května 2007

Doc. PhDr. Hedvika Vydrová